

Hjärtbladet

Medlemstidning för Föreningen HjärtLung Öckerö

Månadsträff

Vi träffas tisdagen den 3 juni,
kl:17.30 i Hjälviks badplats.
på Öckerö

*Hjärtligt välkomna att delta på föreningens
traditionella grillafton.*

*Knut Persson kommer att underhålla oss
med fin dragspelsmusik.*

1 år kostar deltagandet 20 kr

Anmälan görs till Margareta Bengtsson,
tel: 968435

Från månadmötet

Temat för kvällen var ju hattar. Det var
andra gången våra medlemmar dök upp
iförda fantastiska kreationer och hattpara-
den har ju därmed blivit en tradition.
Ordförande René Ahlberg hälsade alla väl

komna och gav sedan ordet till lottförsäljare
Kenneth Quick som framförde som han ut-
tryckte det "en syntes av Vreeswijk och
Ferlin".

Först var det några rader av Ferlin:

"Mitt herrskap. En gammal cylinderhatt,
- betitta en ringa minut
Vem rullat så länge bland gråt och skratt
och ser likaså oberörd ut
Av bovar han burits och gentlemen
och av herrar som gör karriär
Så funne han sin HC Andersen
då vore han strax litterär"

Därefter kom några strofer av Cornelis
Vreeswijk:

"Cylinderhatt, cylinderhatt säg minns du
forna dagar
där societeten syntes, syntes du i all din
glans
Magnater och bankirer med cigarr och
istermagar
bar upp dig som symbol för makt och
storfinans
Förr satt du på en dignitär, nu sitter du på
Sotar-Pär
Då fick du endast bäras av en rik och mäktig
man
Säg, nog är det att beklaga att det modet
försvann"

Tänk gärna på Gåvo- och minnesfonden i Föreningen HjärtLung Öckerö

Föreningen Öckerö

HjärtLung

Ge oss ditt stöd

Gåvofondens Bankgiro är 741-0236

Därefter var det plats på scenen för Flottans män.

Den manstarka kören av stadiga sjömän byggde ytterligare på sin redan grundmurade position som en av de populäraste underhållarna på våra möten. Som vanligt fick vi en föreställning med gamla och nya visor och sånger varvat med roliga showinslag. Och som vanligt lockade det till spontan dans.

Tack för trevlig underhållning!

Ordförande passade på att framföra ett stort tacka till Gunilla Johansson och "kaffeflickorna" för att det alltid finns kaffe med tilltugg på borden, tack också till alla som ställer upp och hjälper till. Hjärtligt tack till er som köper lotter och stödjer föreningen! I kväll deltog 106 medlemmar på kvällens möte.

Efter lotteridragningen rundade Monica Nyström av kvällen med några rader ur Ferlins dikt Ett minne:

"Skimrande vitt som det vitaste silver var vattnet vid Vinga fyr - Rökskyar bolmade, måsarna skreko och luften var bräddad av glädje och eko av främmande länder och äventyr -"

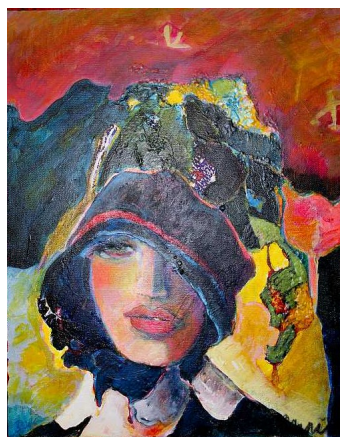
Tack till alla för en lyckad afton.

Vårens konstrunda

Målarcirkeln har avverkat ännu en termin under parollen "Alla kan måla". Det som en gång började som en kurs i akvarellmålning har med tiden utvecklats till ett konstnärskollektiv där verk i även olja och akryl skapas. Under måndagsförmiddagarna har under Paula Südow Eveborns entusiasm och uppmuntran nya tavlor växt fram i en aldrig sinande ström.

Fr.v. Lars Blomqvist, Paula Südow Eveborn. Kenneth Quick, Ninni Heden, René Ahlberg (övriga figurer oidentifierade) !

Resa med hemligt mål

Den 14 maj, strax efter klockan 07.00 stod en väldig, dubbeldäckad helturistbuss från Leja Touring parkerad på Varholmen. Den var snart fylld av 68 glada, förväntansfulla och nyfikna medlemmar från HjärtLung och PRO. Förväntansfulla och nyfikna därför att den förestående resans mål var hemligt. Alla och envar undrade nog vart vi skulle ta vägen?

Nå, från Varholmen är ju inte alternativen så många, så vi anslöt oss strax till morgonkön längs Hjuvikvägen. Komna till Ivarbergsmotet och utan att svänga upp på Älvsborgsbron kunde konstateras att ner mot Halland tycks det inte bli. Istället dök vi ner i Lundbytunneln och framme vid Brunnsbo gjordes inga ansatser att köra ut på E6-an varvid det kunde konstateras att upp mot Bohuslän tycks det heller inte bli. Tingsstadttunneln forcerades och på andra sidan körde vi bara förbi avfarten till E20 så resa upp mot Skaraborg var väl också utesluten. Snart var vi ute på RV40 och reseledare Stellan hälsade alla välkomna utan att avslöja något mera om dagens förväntade händelser. Dock meddelade han att vi strax skulle vara framme vid Landvetters flygplats men eftersom ingen uppmanats att ta med passet väljer vi att åka förbi denna avfart den här gången.

Genom det ljuvligt ljusgröna vårlandskapet gjorde vi god fart mot Borås och i vanlig ordning levererade Stellan en kunskaps-späckad information om staden. Den vanliga dosen av korta roliga historier s.k oneliners saknades inte heller.

Så småningom började kaffetörsten göra sig påmind och Stellan lät oss veta att ett stopp i Gränna var nära förestående. Och strax fick vi en genomgång av även denna stads historia.

På små snirkliga vägar letade vi oss fram till Kaffestugan beläget på Grännaberget, högt över staden.

Där stod kaffe och härliga frallor framdukkade och det var bara att sätta sig till bords med en hänförande utsikt över Vättern och Visingsö under oss.

Efter kaffet tog de spänstigaste resenärerna sig 173 trappsteg ner till gatan

där Amalia Eriksson, polkagrisens "uppfinnare" står staty.

Bussen kom strax därpå för en kort resa till Andreemuseet där historien om stadens store son och hans misslyckade ballongflygning till nordpolen berättas i en sevärd utställning.

Rakt över Brahegatan från museet ligger det hus där Salomon August Andree föddes 1854.

Ock, förståss, när man är i Gränna, polka-grisaffärer vägg i vägg med varandra. Dagens första inköpsrunda inleddes!

Resan gick snart vidare och på motorvägen norrut gav oss Stellan en grundlig genomgång av staden Linköpings historia, kultur- och näringsliv samt kända innevånare. Stellan rundade av med orden "nu vet ni allt om Linköping, utom en sak : vi skall inte dit!

Mycket riktigt, efter Mjölby tog vi av mot Motala och strax innan Borensberg tittade vi in till Brunneby Musteri och Gårdsbutik. Där finns ett stort sortiment av olika frukt-safter, sylt, marmelader och andra läckerheter. Resans andra köprunda tog plats.

Väl i bussen igen meddelade Stellan att detta faktiskt var resans bortre vändpunkt och vi åkte tillbaka en kort sträcka för att sedan svänga in till Ljungsbro där konfektyrtillverkaren Cloetta har en stor anläggning, ursprungligen startad 1901 av tre schweiziska bröder Cloëtta.

I den stora restaurangen fick vi en god lunch följt av dagens tredje inköpsrunda i Cloettas välförsedda fabriksbutik.

Väderprognosen för dagen hade utlovat regnskurar och visst fick vi en del regn över oss men aldrig då vi skulle lämna bussen.

På återresan söderut gjordes vid Gränna en ny avstickare, nu till Örserum och Hugos Livs och Chark, tillverkare av Hugos berömda isterband, smålands (och därmed världens) bästa! Dags för dagens fjärde - och sista, köprush.

Klockan började närma sig 18.00 och vid dagens sista kaffepaus på Rasta innan Ulricehamn fick Stellan och chauffören en utmaning : se till att hinna till 19.40-färjan från Varholmen !

Och mycket riktigt, med några minuters marginal kunde en karavan med prasslande och klirrande kassar samt med ett stråk av korvdoft efter sig hasta ombord på färjan för den sista biten till Pinan.

Stort TACK till Stellan Eliasson

och Ulla Björk från PRO för ännu en väl planerad och väl genomförd resa.

Lovidas berättelse om Petter Märs och galjonsfiguren.

Av Sven Bryngelsson

Petter Märs bodde alldeles nere vid hamnen, längst in i Klovaviken sedermera Klovahamnen.

Han brukade leta vrakved som han sågade upp till kaminved och sålde till fiskebåtarna.

Klovaviken med Petters hus, i vänstra sidan av bilden, bland de omålade husen .

Följande berättade Lovida vid ett besök hos farmor Lovisa på Hamna, hon kom bara när farfar Andreas inte var hemma, för han ville inte höra på "södden skid" sa han.

Men alla barnen, de blev med tiden nio stycken, lyssnade med öronen på helspänn Pappa Folke har berättat historien vidare för mig.

Under en av sina rundor längs stränderna hittade Petter en stor Galjonsfigur troligen efter något förlist segelskepp.

Han hämtade sin dory, på ömål "Dåre", och rodde fram till viken där han funnit figuren och satte bogserlina på fyndet och rodde in till sin brygga nedanför sitt hus.

Figuren var stor som ett ordinärt fruntimmer, tung vattendränkt som den var så fick han bara rullat upp den en bit på land där den fick ligga och torka några dar så att han orkade baxa hem den.

När han drog bort allt sjögräs och beväxtning, så såg han att figuren var väldigt vacker, målad med guldfärg och andra fina färger.

Då kunde han inte förmå sig att börja såga i den fina damen, utan tyckte att den skulle han bevara, så han baxade in belätet in i källarn. När han fått in damen i källarn

hämtade han sin fru Alma och visade henne rivalen, hon tyckte inte att det var så farligt det var ju bara en trädocka han hittat, men grann var hon!

När kvällen kom och det blev läggdax så började det ett oväsen i källarn, det blev bara värre och värre det slamra och dundrade och mumlade på morgonsidan fick dom i alla fall en liten blund i ögonen och under dagen var det tyst och stilla i källarn.

Men nästa kväll när mörkret föll så började oväsendet igen. Detta fortgick några nätter, men en da sa: Alma te Petter - nu får du ta ud kärringa ur källarn, inte för att ja tror så möt på spöge, men de måtte vara kärringa som för vesen.

Petter hade enga lust å börja baxa på kär-ringa igen, men Alma ga seg inte - antingen så ska "trekärninga" ud eller så flöttar jag ur hust.

Petter tyckte bättre om Alma än trækärning-en så han baxade ut belätet och rullade ner henne till vattnet och rodde ut med figuren på släp och släppte figuren på fritt vatten. Efter den dagen var det lugnt och stilla i Pet-ter och Almas källare på nätterna.

Men hos Andreas och Lovisa på Hamnas låg barnen och lyssnade efter konstiga ljud på nätterna, länge efter att Lovida förmedlat sina spökhistorier!

I övervåningen på Andreas hus finns en del av det virke från lasten som bärgats från segelfartyget **Svolder** som förläste en no-vembernatt 1911 vid Vinga, kanske var det från **Svolder** som galjonsfiguren kom?

Kunde trækärningen föra väsen så kanske virket också kunde föra väsen?

Fast jag har aldrig hört några konstiga ljud i huset!

Här kanske Galjonsfiguren ligger och skvalpar än i dag ?

